

penge og ulykkesforsikring samt børnetilskudsloven.

Til den *anden gruppe love* hører de seks love, som bistandsloven skal træde i stedet for, d. v. s. lovene om offentlig forsorg, børne- og ungdomsforsorg, omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, revalidering, mødrehjælp samt husmoderafløsning og hjemmehjælp.

Man må anlægge den betragtning, at de nævnte seks love helt igennem bygger på et skønprincip, og at dette også gælder forslaget til bistandsloven. Der er således ikke tale om, at forslaget betyder overgang fra ét princip til et andet.

Socialministeriet er bekendt med, at det undertiden har været hævdet, at hjælpen til revalidender efter revalideringslovens § 6 skulle bygge på et retsprincip. Der angives imidlertid ikke i revalideringslovens § 6 — så lidt som i andre bestemmelser i loven — faste beløb. Det siges alene, at der til personer, som er erhvervshæmmede på grund af fysiske eller psykiske lidelser, kan „ydes hjælp til arbejdsprøvning, optræning, undervisning eller faglig uddannelse . . . . . , når en væsentlig og ikke blot forbigående bedring af erhvervsevnen derved vil kunne opnås, eller der er fare for, at en væsentlig og ikke blot forbigående nedsættelse af erhvervsevnen vil indtræde, såfremt foranstaltningen undlades.“

Med hjemmel i lovens § 6, stk. 3, er der administrativt givet regler om, at socialstyrelsen fastsætter beløb for hjælpen til personlige fornødenheder og beklædning, og at hjælpen til kost og logi i visse situationer svarer til folkepensionens grundbeløb, i andre situationer til summen af en faders og moders normalbidrag. Dette er imidlertid blot regler, der er givet af praktiske grunde, og de betyder ikke nogen ændring i den betragtning, at såvel vurderingen af, om der overhovedet er grundlag for at yde hjælp efter revalideringsloven, som udmålingen af den samlede hjælp — på ganske samme måde som f. eks. hjælp til værnepligtige efter forsorgslovens § 54 — hviler på et skønprincip.

Spørgsmål 5:

Foreligger der materiale til belysning af, om man i Sverige for visse grene af den sociale lovgivning bevæger sig fra et skønprincip i retning af et retsprincip?

Svar:

I Sverige bruges en lidt anden terminologi om de nævnte principper, nemlig individualiserede förmåner eller behovsprövning *contra* garanterad minimistandard eller sociallön. Skønprincippet anvendes udelukkende i Socialhjälpslagen, Lag 4. jan. 1956 (nr. 2), §§ 12-13, der vedlægges som *bilag 1*.*

Undersøgelser om socialhjälpens i kommunerne, foretaget af Socialdepartementet** og af Svenska kommunförbundet har vist betydelige forskelle i kommunernes ydelsespraksis og de eventuelle normer herfor, jfr. vedlagte *bilag 2*.

I juni 1970 foretog man i Stockholm en ændring i formidlingen af kontantydelse efter Socialhjälpslagen, gående ud på, at man anvender standardbeløb, som er sat i forhold til basisbeløbet i Lag om allmän försäkring (og dermed indeksreguleret). En skildring af denne praksis findes i vedlagte *bilag 3* og *bilag 4*.

Den svenske socialminister Sven Aspling har som formand for en arbejdsgruppe anbefalet denne udvikling i en rapport til det svenske LO' kongres 1972, jfr. vedlagte *bilag 5*. Ifølge socialdepartementets oplysninger er sådanne ordninger, som har kunnet udvikles på kommunaladministrativt plan uden ændringer i Socialhjälpslagen, i færd med at brede sig til andre kommuner i Sverige.

Den svenske Socialutredningen (utredningsdirektiv, januar 1968) har endnu ikke beskæftiget sig med dette spørgsmål.

Spørgsmål 6:

Under henvisning til bestemmelserne i lovforslagets kap. 20 om finansiering spørges, om andre modeller herfor har været overvejet eller forhandlet ved lovforslagets forberedelse.

*) Dette og de øvrige bilag er udeladt her.

***) Socialhjälpens i län och kommuner 1967. En undersökning utförd inom Socialdepartementet, Stockholm, 1969.